

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Naděždy Řehákové a soudců Mgr. Martina Kříže a JUDr. Ivanky Havlíkové v právní věci žalobce: **SIRPAS spol. s r.o.**, se sídlem Praha 1, Maislova 39/17, IČ: 16189850, zast. JUDr. Ondřejem Davidem, Ph.D., advokátem se sídlem Praha 4 – Hrnčiče, K Safině 669, proti žalovanému: **Celní ředitelství Praha**, se sídlem Praha 1, Washingtonova 7, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4.12.2008 č.j. 10743-1/07-1701-21

t a k t o:

- I. **Žaloba se zamítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í:

Rozhodnutím označeným v záhlaví tohoto rozsudku (dále jen „napadené rozhodnutí“) žalovaný ve smyslu ust. § 50 odst. 6 zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZSDP“) zamítl odvolání žalobce proti dodatečnému platebnímu výměru na clo a DPH č. 38/2007 č.j. 3590/07-176500-021 vydanému Celním úřadem Praha D8 (dále jen „celní úřad“) dne 2.3.2007, kterým byl žalobci dodatečně vyměřen celní dluh v celkové výši 690.416,- Kč.

Žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí konstatoval, že žalobce podal dne 17.3.2004 celní prohlášení s návrhem na propuštění dovezeného zboží - laboratorní indukční pece včetně částí, součástí a příslušenství - do celního režimu volného oběhu s úplným osvobozením od cla a DPH. Celní úřad celní prohlášení přijal a předmětné zboží do navrženého režimu propustil rozhodnutím ze dne 17.3.2004 ev.č. 11765044-16826-8. Dne 26.9.2005 byla celními orgány ukončena u žalobce následná kontrola po propuštění zboží, kterou bylo zjištěno, že celní výhoda osvobození od cla a DPH byla žalobci přiznána

v rozporu s právními předpisy. Dále bylo zjištěno, že předmětné zboží nemělo být ve vztahu k zamyšlenému účelu použití navrženo do celního režimu volného oběhu, ale do celního režimu dočasného použití. Z těchto důvodů celní úřad žalobci dodatečně vyměřil celní dluh v celkové výši 690.416,- Kč. Proti dodatečnému platebnímu výměru podal žalobce odvolání, v němž mj. namítl, že mu dodatečný platební výměr nebyl řádně doručen ve smyslu zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“) a že původní postup celního úřadu při propuštění zboží do volného oběhu s osvobozením od cla a DPH byl zcela správný. Dodatečné doměření celního dluhu je dle názoru žalobce v rozporu s § 52 a násl. vyhlášky č. 247/2002 Sb., o osvobození od dovozního cla (dále jen „vyhláška č. 247/2002 Sb.“) a s § 43 odst. 6 zákona č. 588/1992 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o DPH“), protože předmětné zboží splňuje podmínky stanovené těmito předpisy pro osvobození od cla a DPH.

Ve vztahu k jednotlivým odvolacím námitkám žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl, že dodatečný platební výměr se po procesní stránce řídí ZSDP a nikoliv správním řádem, což platí i pro jeho doručování. Dodatečný platební výměr byl žalobci doručen v souladu s ust. § 17 odst. 9 ZSDP a na tuto písemnost se podle § 17 odst. 11 ZSDP hledí jako na doručenou. Žalovaný se neztotožnil s argumentací žalobce, že původní postup celního úřadu spočívající v přiznání celní a daňové výhody zcela správný. V tomto směru konstatoval, že celní orgány vycházely při celním řízení z údajů sdělených žalobcem a na základě takto poskytnutých informací přiznaly předmětnému zboží osvobození od cla a DPH. Při následné kontrole však zjistily, že informace poskytnuté žalobcem jsou chybné, odlišné od skutečností zjištěných následnou kontrolou. Žalovaný dále konstatoval, že osvobození od cla je přiznáno takovému zboží, které splňuje podmínky stanovené zákonem, popř. prováděcím předpisem. V daném případě se jedná o vyhlášku č. 247/2002 Sb. V § 52 a násl. této vyhlášky jsou stanoveny podmínky pro osvobození zboží určeného pro vzdělávací, vědecké a kulturní účely. Tyto podmínky musí být splněny během celého období, kdy je zboží používáno. Nelze přisvědčit žalobci, že postačí splnění těchto podmínek v době propuštění zboží. Žalovaný má za prokázané, že žalobce nemá vědeckou činnost jako činnost hlavní a neměl jí ani v době propuštění zboží. Z jeho výpisu z obchodního rejstříku vyplývá, že má množství živnostenských oprávnění, včetně oprávnění pro výzkum a vývoj v oblasti přírodních a technických věd nebo společenských věd zapsaného dne 27.7.2001. Tuto činnost však žalobce provádí až od roku 2004 a i dle jeho vlastního tvrzení se jedná o doplňkovou činnost, neboť pro její financování je nutné se věnovat lukrativnějším činnostem uvedeným v obchodním rejstříku. Žalovaný má dále za prokázané, že předmětné zboží bylo používáno za účelem dosažení zisku, jak vyplývá ze samotného tvrzení žalobce zachyceného v protokolu o následné kontrole. Všechny tyto skutečnosti jsou v přímém rozporu s § 53 vyhlášky č. 247/2002 Sb., a proto předmětnému zboží nelze přiznat osvobození od cla a DPH. Žalovaný uzavřel, že po posouzení jednotlivých důkazů v odvolacím řízení neshledal důvody ke změně odvoláním napadeného dodatečného platebního výměru.

Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobce domáhal zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení. V žalobě uvedl, že se domnívá, že má nárok na přiznání celní a daňové výhody ve smyslu § 52 a násl. vyhlášky č. 247/2002 Sb., jelikož dovezl zboží, které spadá do kategorie zboží pro vzdělávací, vědecké nebo kulturní účely, která je osvobozena od cla a DPH. Totéž platí i pro náhradní díly, části a příslušenství vědeckých nástrojů a přístrojů. Takové nástroje nesmí být používány k dosažení zisku a deklarantem zboží a jeho příjemcem musí být osoba, jejíž hlavní činností je vzdělávací nebo vědecký výzkum.

Dle názoru žalobce byla v daném případě splněna podmínka shora citované vyhlášky, že dovezené zboží bude používáno výhradně pro neobchodní účely a nebude používáno k dosažení zisku. V okamžiku prováděné dodatečné kontroly v roce 2005 bylo dovezené zboží včetně náhradních dílů využíváno výhradně k vědeckým účelům. Nelze dovodit, že by žalobce neměl jako svůj hlavní předmět činnosti vědecký a vzdělávací výzkum. Z výpisu žalobce z obchodního rejstříku sice vyplývá, že má více předmětů podnikání, to však není v rozporu se žádným právním předpisem a nemůže mu to být kladeno k tíži. Žalobce je soukromé zařízení, jehož hlavní činností je vzdělávací a výzkumná činnost. Z uvedeného důvodu má jako předmět činnosti mimo jiné „výzkum a vývoj v oblasti přírodních a technických věd nebo společenských věd,“ a právě v rámci tohoto předmětu činnosti dovezl předmětné zboží. Tvrzení žalovaného, že žalobce se výzkumnou činností zabývá až od roku 2004, když oprávnění mu vzniklo již v roce 2001, je pro danou věc irelevantní, účelové a navíc není podepřeno žádným důkazem. To, že žalovaný dospěl k názoru, že zrovna v ten daný okamžik není věda a výzkum sěžejní činností žalobce, by nemělo být pro dané řízení rozhodné. Není ani zřejmé, z čeho žalovaný dovozuje, co je a co není hlavní činností žalobce.

Žalobce dále poukázal na § 55 vyhlášky č. 247/2002 Sb., který stanoví, že není-li na základě objektivních technických parametrů možno jednoznačně zjistit, zda má být nástroj nebo přístroj považován za vědecký, přihlédne se k tomu, k jakým účelům slouží nástroje nebo přístroje srovnatelné s těmi, u kterých je uplatňován nárok na osvobození od cla. Ukážete-li toto zjišťování, že je daný nástroj nebo přístroj používán pro vědecké účely, bude považován za vědecký. Ve smyslu druhého odstavce citovaného ustanovení je dle žalobce zřejmé, že podmínky pro posouzení osvobození od cla musí být splněny nejpozději v okamžiku podání celního prohlášení celnímu úřadu, když jsou taxativně stanoveny informace, které musí být o dováženém zboží celnímu úřadu sděleny. Mimo jiné se jedná o účel, ke kterému má být přístroj nebo nástroj používán. Žalobce uzavřel, že na základě provedené kontroly nelze dovodit, že by dovezené zboží mělo na území České republiky sloužit k obchodním účelům a současně nelze dovodit, že by žalobce nebyl soukromým zařízením, které by provozovalo vzdělávací a vědeckou činnost.

Žalovaný navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl. Ve vyjádření k žalobě uvedl, že osvobození od cla je přiznáno takovému zboží, které splňuje podmínky stanovené zákonem, resp. prováděcím předpisem, v tomto případě vyhláškou č. 247/2002 Sb. V § 52 a násl. této vyhlášky jsou stanoveny podmínky pro osvobození zboží určeného pro vzdělávací, vědecké a kulturní účely. Tyto podmínky pak musí být splněny během celého období, kdy je zboží používáno. Žalovaný má za prokázané, že žalobce nemá vědeckou činnost jako činnost hlavní a ani ji neměl v době propuštění zboží. Z jeho výpisu z obchodního rejstříku je zřejmé, že má mnoho živnostenských oprávnění, včetně oprávnění pro výzkum a vývoj v oblasti přírodních a technických věd nebo společenských věd zapsaného dne 27.7.2001, avšak tuto činnost provádí až od roku 2004, a i dle vlastního tvrzení žalobce se jedná o doplňkovou činnost, neboť pro její financování je nezbytné věnovat se lukrativnějším činnostem uvedeným v obchodním rejstříku. Žalovaný má rovněž za prokázané, že předmětné zboží bylo používáno za účelem dosažení zisku, a to na základě tvrzení samotného žalobce, jak vyplývá z protokolu o následné kontrole. Všechny zmíněné skutečnosti jsou v přímém rozporu s § 53 shora citované vyhlášky, a proto nelze předmětnému zboží osvobození od cla a DPH přiznat.

Při ústním jednání před soudem konaném dne 23.5.2009 setrvali účastníci na svých procesních stanoviscích. K věci samé již žádné podstatné skutečnosti neuvedli.

Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 s.ř.s.).

Ze správního spisu předloženého soudu žalovaným vyplynuly tyto skutečnosti významné pro posouzení věci:

Podle živnostenského listu ze dne 14.3.2001 vydaného živnostenským odborem Úřadu městské části Praha 1 vzniklo žalobci dne 8.2.2001 živnostenské oprávnění k tomuto předmětu podnikání: „Výzkum a vývoj v oblasti přírodních a technických věd nebo společenských věd.“

Dne 17.3.2004 podal žalobce celní prohlášení s návrhem na propuštění dovezeného zboží - laboratorní indukční pece včetně částí, součástí a příslušenství - do celního režimu volného oběhu s úplným osvobozením od cla a DPH. Jako jednu z příloh k celnímu prohlášení připojil žádost o osvobození od cla a DPH datovanou dnem 10.3.2004, v níž žádá celní úřad o přiznání osvobození od cla dle § 53 – 56 vyhlášky č. 247/2002 Sb., a zároveň o osvobození od platby DPH podle § 43 odst. 6 zákona o DPH. Žádost odůvodnil tím, že se jedná o laboratorní indukční pec s příslušenstvím. Na tomto přístroji se dle žalobce bude zkoumat zadaný vědecký úkol, a to vývoj technologie slitiny pro výrobu amorfní pásky na základě Ni-prvku, zajišťující dobré magnetické a mechanické vlastnosti, a to při tloušťce pásky 20 mikronů a nízké povrchové hrubosti.

Celní úřad žalobcovo celní prohlášení přijal a předmětné zboží propustil do navrženého režimu rozhodnutím ze dne 17.3.2004 ev.č. 11765044-16826-8.

Podle kontrolního protokolu ze dne 20.9.2005 o provedení následné kontroly dle § 127 zákona č. 13/1993 Sb., celního zákona, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „celní zákon“) byla u žalobce v době od 8.6.2005 do 20.9.2005 provedena následná kontrola, jejímž předmětem byla mj. kontrola údajů uvedených v celním prohlášení ze dne 17.3.2004 vztahujícím se k předmětnému zboží.

Jednatel žalobce Ing. Karel Petýrek, Csc., dne 23.6.2005 při podání vysvětlení v rámci prováděné následné kontroly na otázku, jaká je hlavní činnost žalobce, odpověděl, že poradenství. Dne 15.8.2005 tatáž osoba při podání vysvětlení uvedla, že neví, proč byl deklarován dovoz (předmětného) zboží, když zboží bylo žalobci pouze zapůjčeno. Na opětovný dotaz, jaká je hlavní činnost žalobce, Ing. Karel Petýrek, Csc., odpověděl, že „v tomto případě vědecká činnost.“ Na otázku celního orgánu, jaké další činnosti žalobce provozuje, odkázal na výpis z obchodního rejstříku.

Podle výpisu z obchodního rejstříku měl žalobce k datu 17.3.2007 (a stejně tak i k datu vydání napadeného rozhodnutí) zapsány následující předměty činnosti:

- koupě zboží za účelem jeho dalšího prodeje a prodej
- zprostředkovatelská činnost v oblasti obchodu a služeb
- práce nevyžadující odbornou kvalifikaci ve stavebnictví
- provádění celní deklarčních služeb
- mezinárodní zasilatelství
- poradenství pro podnikatelské subjekty s výjimkou činností zákonem vyloučených

- provozování cestovní agentury
- výzkum a vývoj v oblasti přírodních a technických věd nebo společenských věd
- přípravné práce pro stavby
- inženýrská činnost v investiční výstavbě
- poskytování software a poradenství v oblasti hardware a software
- reklamní činnost a marketing
- služby v oblasti administrativní správy a služby organizačně hospodářské povahy u fyzických a právnických osob
- překladatelská a tlumočnická činnost
- agenturní činnost v oblasti kultury a umění
- pořádání výstav, veletrhů, přehlídek a obdobných akcí
- pořádání odborných kursů, školení a jiných vzdělávacích akcí včetně lektorské činnosti.

Na dotaz, kolik vědeckých projektů již žalobce zpracoval a kolik vědeckých projektů žalobce provádí nyní, jednatel žalobce Ing. Karel Petýrek, Csc., při podání vysvětlení dne 23.6.2005 odpověděl, že toto byl první a že žádný jiný zatím žalobce neprovádí. Na otázku, jaké bude další užití dovezeného zařízení, jednatel žalobce odpověděl, že podle něj zařízení zůstane v České republice a bude se na něm vyrábět jimi navržený výrobek. Jmenovaný setrval na tom, že zařízení slouží k vědeckým účelům.

V odvolání proti dodatečnému platebnímu výměru na clo a DPH č. 38/2007 č.j. 3590/07-176500-021 vydanému celním úřadem dne 2.3.2007, kterým byl žalobci dodatečně vyměřen celní dluh v celkové výši 690.416,- Kč, žalobce mj. uvedl, že je soukromým zařízením, jehož hlavní činností je vzdělávání. Pokud se celní úřad domnívá, že hlavní činností žalobce je poradenství, tak tento předmět činnosti rozhodně spadá pod oblast vzdělávání. Dle žalobce je nutné soustředit se v rámci vědy a výzkumu i na jiné, lukrativnější činnosti, které přinesou prostředky právě pro vědu a výzkum. Kdyby se žalobce zabýval pouze vědou a výzkumem, neměl by velmi brzy tuto činnost z čeho financovat. Žalobce má za to, že rozhodné je to, k jakému účelu je dovezené zboží skutečně v daný okamžik využíváno. Ve smyslu § 55 odst. 2 vyhlášky č. 247/2002 Sb., je zřejmé, že podmínky pro posouzení osvobození od cla musí být splněny nejpozději v okamžiku podání celního prohlášení celnímu úřadu, když jsou taxativně stanoveny informace, které musí být o dováženém zboží celnímu úřadu sděleny. Mimo jiné se jedná o účel, ke kterému má být přístroj nebo nástroj používán. Na základě provedené kontroly nelze dovodit, že by dovezené zboží mělo na území České republiky sloužit k obchodním účelům a současně nelze dovodit, že by žalobce nebyl soukromým zařízením, které by provozovalo vzdělávací a vědeckou činnost.

Žalobcovo odvolání bylo napadeným rozhodnutím žalovaného zamítnuto s odůvodněním, jak bylo popsáno shora.

V posuzované věci vyšel soud z následně uvedené právní úpravy:

Podle § 127 celního zákona, ve znění účinném k datu vydání napadeného rozhodnutí, jsou celní orgány oprávněny po propuštění zboží do navrženého celního režimu provádět následnou kontrolu, jejímž účelem je přesvědčit se o správnosti a úplnosti údajů uvedených v celním prohlášení, pravosti dokladů k němu předložených nebo připojených a o správnosti vyměřeného cla, daní a poplatků. Při následné kontrole je také ověřována existence a pravost dokladů a pravdivost údajů vztahujících se k dovozním a vývozním operacím, případně i následným obchodním operacím se zbožím uvedeným v příslušném celním prohlášení.

Podle § 52 odst. 1 vyhlášky č. 247/2002 Sb., je od dovozního cla osvobozeno zboží pro vzdělávací, vědecké a kulturní účely uvedené v příloze č. 2 k této vyhlášce, určené pro veřejná nebo veřejně prospěšná vzdělávací, vědecká nebo kulturní zařízení nebo instituce, nebo zařízení nebo instituce uvedené ve sloupci 3 této přílohy.

Podle § 52 odst. 2 vyhlášky č. 247/2002 Sb., je od dovozního cla osvobozeno zboží uvedené v odstavci 1 za podmínky, že

- a) deklarantem a příjemcem zboží jsou osoby uvedené v odstavci 1,
- b) zboží bude okamžitě odesláno na místo určení uvedené v celním prohlášení,
- c) zboží bude zapsáno do evidence příjemce,
- d) příjemce umožní celnímu úřadu provádění všech kontrolních opatření, které celní úřad považuje za nezbytné, aby se přesvědčil, že podmínky pro osvobození od cla jsou splněny nebo plněny.

Podle § 53 odst. 1 vyhlášky č. 247/2002 Sb., jsou vědecké nástroje a přístroje jiné, než na které se vztahuje ustanovení § 52, které jsou dováženy výhradně pro neobchodní účely a nebudou používány k dosažení zisku, za podmínek uvedených v § 54 až 57 osvobozeny od dovozního cla.

Podle § 53 odst. 2 vyhlášky č. 247/2002 Sb., jsou od dovozního cla osvobozeny vědecké nástroje a přístroje, jestliže deklarantem a příjemcem zboží jsou

- a) veřejná nebo veřejně prospěšná zařízení, jejichž hlavní činností je vzdělávání nebo vědecký výzkum, nebo
- b) soukromá zařízení, jejichž hlavní činností je vzdělávání nebo vědecký výzkum.

Podle § 54 písm. a) bodu 1 vyhlášky č. 247/2002 Sb., jsou od dovozního cla podle § 55 až 58 osvobozeny rovněž náhradní díly, části a příslušenství vědeckých nástrojů a přístrojů dovážené současně s těmito nástroji a přístroji.

Podle § 55 odst. 1 vyhlášky č. 247/2002 Sb., se pro účely osvobození podle § 53 a 54 vědeckým nástrojem nebo přístrojem rozumí jednotlivý nástroj nebo přístroj, který je vzhledem k jeho technickým parametrům a výsledkům, kterých dosahuje, výlučně nebo hlavně způsobilý k vědecké činnosti. Technickými parametry vědeckého nástroje nebo přístroje se rozumějí parametry, které vyplývají z konstrukce nástroje nebo přístroje nebo z přizpůsobení standardního nástroje nebo přístroje a které umožňují dosahovat vysoce hodnotných výkonů přesahujících výkony běžně požadované pro průmyslové nebo obchodní využití. Není-li na základě objektivních technických parametrů možno jednoznačně zjistit, zda má být nástroj nebo přístroj považován za vědecký, přihlédne se k tomu, k jakým účelům slouží nástroje nebo přístroje srovnatelné s těmi, u kterých je uplatňován nárok na osvobození od cla. Ukáže-li toto zjišťování, že je daný nástroj nebo přístroj používán pro vědecké účely, bude považován za vědecký.

Podle § 55 odst. 2 vyhlášky č. 247/2002 Sb., jsou vědecké nástroje a přístroje uvedené v § 53 odst. 1 osvobozeny od dovozního cla za podmínky, že zařízení nebo instituce, které je zboží určeno, nejpozději s podáním celního prohlášení celnímu úřadu písemně sdělí informace o příslušném nástroji nebo přístroji, potřebné pro rozhodnutí o přiznání osvobození od dovozního cla, zejména

- a) přesný obchodní popis používaný výrobcem,
- b) předpokládané zařazení podle kombinované nomenklatury,

- c) objektivní technické parametry, na jejichž základě je možno považovat nástroj nebo přístroj za vědecký,
- d) jméno, příjmení a adresu místa trvalého pobytu nebo název nebo obchodní firmu a adresu místa sídla výrobce a případně dodavatele,
- e) zemi původu nástroje nebo přístroje,
- f) místo, kde má být nástroj nebo přístroj používán,
- g) účel, ke kterému má být nástroj nebo přístroj používán,
- h) cenu nástroje nebo přístroje nebo jeho celní hodnotu,
- i) množství příslušných nástrojů nebo přístrojů.

Podle § 43 odst. 6 věta první zákona o DPH je zboží z dovozu osvobozeno od daně, pokud se na něj vztahuje osvobození od cla.

Soud o věci uvažil takto:

Žalobní námitka, podle které byla v daném případě splněna podmínka stanovená vyhláškou č. 247/2002 Sb., že dovezené zboží bude používáno výhradně pro neobchodní účely a nikoliv k dosažení zisku, není opodstatněná. Nepravdivost tohoto žalobního tvrzení prokazuje vyjádření jednatele žalobce zachycené v protokolu o podání vysvětlení ze dne 23.6.2005, který na dotaz ohledně dalšího užití dovezeného zařízení odpověděl, že se na něm bude vyrábět jimi navržený výrobek a toto zařízení zůstane v České republice. Výrobní činnost je nepochybně obchodní činností prováděnou za účelem dosažení zisku. Z uvedeného vyplývá, že předmětné zařízení nebylo dovezeno výhradně pro neobchodní účely a nesplňuje ani další podmínku zakotvenou v § 53 odst. 1 vyhlášky č. 247/2002 Sb., tj. že nebude používáno k dosažení zisku. Žalovaný v napadeném rozhodnutí právem konstatoval, že tyto skutečnosti jsou v přímém rozporu s § 53 vyhlášky č. 247/2002 Sb., přičemž důvodně poukázal na tvrzení žalobce zachycené v protokolu o následné kontrole.

Jako nesprávný je nutno odmítnout názor žalobce, že postačí, jsou-li podmínky stanovené vyhláškou č. 247/2002 Sb., pro osvobození dováženého zboží od cla (a tím podle § 43 odst. 6 zákona o DPH i pro jeho osvobození od DPH) splněny v okamžiku jeho dovozu, popř. v době provádění následné kontroly, a není třeba trvat na jejich plnění do budoucna. Z dikce ustanovení § 53 odst. 1 vyhlášky č. 247/2002 Sb., zejména pak z užití slovního spojení „nebudou používány“ dle náhledu soudu jednoznačně vyplývá, že zde uvedené podmínky, tedy to, že vědecké nástroje a přístroje jsou dováženy výhradně pro neobchodní účely a nebudou používány k dosažení zisku, musí být splněny nikoliv jednorázově k určitému okamžiku, ale musí být plněny trvale. Soud se tedy zcela ztotožňuje se závěrem žalovaného, podle něhož nestačí splnění těchto podmínek v době propuštění zboží do navrženého režimu, ale tyto podmínky musí být splněny během celého období, kdy je zboží používáno.

Skutečnost, že ustanovení § 55 odst. 2 vyhlášky č. 247/2002 Sb., jehož se žalobce v této souvislosti dovolává, ukládá zařízení nebo instituci, které je zboží určeno, povinnost nejpozději s podáním celního prohlášení celnímu úřadu písemně sdělit informace o příslušném nástroji nebo přístroji, potřebné pro rozhodnutí o přiznání osvobození od dovozního cla, na správnosti uvedeného závěru nic nemění. Tato povinnost je daným subjektům uložena z toho důvodu, aby celní orgány mohly o přiznání osvobození od dovozního cla rozhodnout již při jeho dovozu. To, zda podmínky pro přiznání osvobození od dovozního cla stanovené vyhláškou č. 247/2002 Sb., byly ve vztahu k určitému zboží plněny

v době podání celního prohlášení a zda jsou plněny i nadále, jsou celní orgány oprávněny prověřovat následnou kontrolou prováděnou ve smyslu § 127 celního zákona.

Poukaz žalobce na ustanovení § 55 odst. 1 vyhlášky č. 247/2002 Sb., považuje soud za bezpředmětný, neboť důvodem nepřiznání nároku na osvobození od cla a DPH v souzené věci nebyla nemožnost jednoznačného zjištění, zda má být předmětné zboží na základě objektivních technických parametrů považováno za vědecké, ale nesplnění podmínek zakotvených v § 53 odst. 1 a § 53 odst. 2 písm. b/ vyhlášky č. 247/2002 Sb.

Žalobci rozhodně nebylo celními orgány kladeno za vinu, že má podle výpisu z obchodního rejstříku více předmětů činnosti. Celní orgány v souzené věci dospěly k oprávněnému závěru, že žalobce neprokázal splnění podmínky pro přiznání osvobození od cla uvedené v § 53 odst. 2 písm. b/ vyhlášky č. 247/2002 Sb., tedy že je soukromým zařízením, jehož hlavní činností je vzdělávání nebo vědecký výzkum. Značný počet žalobcových předmětů podnikatelské činnosti zapsaných v obchodním rejstříku oprávněně vyvolává pochybnost o tom, která činnost je pro žalobce tou hlavní. To, že touto hlavní činností je pro něj vzdělávání nebo vědecký výzkum, žalobce v řízení před celními orgány žádným relevantním důkazem neprokázal. Údaje samotného žalobce o jeho hlavním předmětu činnosti uváděné v průběhu následné kontroly a v odvolání proti dodatečnému platebnímu výměru (nejprve žalobce tvrdil, že jeho hlavní činností je poradenství, poté uvedl, že jeho hlavní činností je „v tomto případě vědecká činnost“ a v odvolání za svou hlavní činnost označil vzdělávání) jsou krajně rozporné, a tudíž i nevěrohodné. To, že žalobce není zařízením, jehož hlavní činností by v okamžiku dovozu předmětného zařízení či v době provádění následné kontroly bylo vzdělávání nebo vědecký výzkum, nade vší pochybnost plyne ze sdělení žalobce ze dne 23.6.2005, že žádný jiný vědecký projekt neprovádí ani neprováděl a že první vědecký projekt měl realizovat právě s předmětným zařízením. Z toho je zřejmé, že předmět činnosti spočívající ve „výzkumu a vývoji v oblasti přírodních a technických věd nebo společenských věd“, který měl žalobce v obchodním rejstříku zapsaný již od roku 2011, byl ke dni podání celního prohlášení pouze formálním údajem bez reálného naplnění. Podmínka pro přiznání osvobození od cla zakotvená v § 53 odst. 2 písm. b/ vyhlášky č. 247/2002 Sb., podle níž *deklarantem a příjemcem zboží – vědeckých nástrojů a přístrojů – musí být soukromé zařízení, jehož hlavní činností je vzdělávání nebo vědecký výzkum*, tak v případě žalobce splněna nebyla.

Závěr žalovaného, že následnou kontrolou bylo prokázáno, že předmětnému zboží nelze vzhledem k nesplnění podmínek uvedených v § 53 vyhlášky č. 247/2002 Sb., přiznat osvobození od dovozního cla a DPH, je dle názoru soudu vzhledem k výše uvedeným skutečnostem a citovaným zákonným ustanovením zcela po právu.

Soud tedy neshledal žalobu důvodnou, a proto jí podle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., neboť žalobce nebyl ve sporu úspěšný a žalovanému žádné náklady v řízení nevznikly.

P o u ě n í :

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103

odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách www.nssoud.cz.

V Praze dne 23. května 2012

JUDr. Naděžda Řeháková v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Matznerová, DiS.